

GARABANDAL NIEUWSBRIEF

Nr. 1. Nov. 1999 Een uitgave van de **St. Garabandal Centrum Nederland**.

Postbus 271, 2280 AG Rijswijk Z-H. Tel. 06-20445819 - Rek. 55.94.77.716 België: 750-9537643-82

Redactie: Wim Langeveld, J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES Sassenheim. Tel 0252-214191

Voor pelgrimsvervoer zie bovenstaand adres. Rek. 3572.31.678 - Rie van der Ven Fonds 3572.12.959

BIJ DE EERSTE KENNISMAKING.

Beste lezers,

Voor U ziet U het eerste nummer van de Garabandal Nieuwsbrief.

Sinds enige maanden liep ik met plannen rond om voor de mensen die geloven of geïnteresseerd zijn in de Verschijningen van O.L.Vrouw van de Berg Karmel in San Sébastian de Garabandal in Noord Spanje (1961-1965) een soort krantje te gaan uitgeven over de feiten en verdere ontwikkelingen van de laatste jaren aangaande Garabandal.

Vier weken terug belde mij een mevrouw op of er geen tijdschrift was over Garabandal. Ze was bij familie in Australië geweest waar men haar een tijdschrift liet zien dat helemaal aan Garabandal is gewijd. Ik beloofde haar dat ik mijn best zou doen om een eenvoudig krantje als een soort Nieuwsbrief te gaan uitgeven om de mensen die met Garabandal verbonden zijn, juiste informatie te verstrekken aangaande de vroegere bovennatuurlijke *gebeurtenissen de boodschappen en de verdere ontwikkelingen met Garabandal*.

En zie dan hier de eerste Nieuwsbrief. Deze brief willen wij voorlopig onregelmatig laten verschijnen. Dat wil zeggen dat de Nieuwsbrief minimaal 4x per jaar verschijnt. Mocht het nodig zijn dan verschijnen er meer. Het blaadje wordt gratis verzonden aan onze geïnteresseerde vrienden. U kunt ons natuurlijk financieel steunen. Rek. 55.94.77.716 van Stichting Garabandal Centrum Nederland. 2280 AG Rijswijk.-Z-H.

Wij hopen dat U het verschijnen van dit bescheiden krantje waardeert. Als u voorstellen hebt om de kwaliteit van dit krantje (lay-out) te verbeteren dan zullen wij daar zeker op ingaan. Heeft U interessante onderwerpen welke direct of indirect met Garabandal te maken hebben dan zullen wij deze zeker plaatsen.

Wij stellen deze Nieuwsbrief onder bescherming van O.L.Vr. Van de Berg Karmel, de H. Jozef en Pater Titus Brandsma. O'Carm. De vroegere adviseur van de Katholieke Journalisten. S'heim 18-11-99 Wim L.

INHOUD:

- ▶ Bij de eerste kennismaking.
- ▶ Stichting Garabandal Centrum Nederland een feit.
- ▶ Moeder Teresa en Conchita.
- ▶ Een verrassende reis naar Spanje
- ▶ Informatie.

Pater Titus Brandsma. O.Carm.

Onze beschermheilige werd geboren op 23 Febr. 1881 bij Bolsward, in Friesland, trad in de Orde van de Karmel in 1898, werd priester gewijd in 1905 en was van 1923 tot 1942 hoogleraar te Nijmegen.

Hij stierf op 26 Juli 1942 in het concentratiekamp van Dachau, omdat hij de vrijheid van het Katholiek Onderwijs en de Kath. Pers tegen het Nationaal-Socialisme verdedigd had.

Ondanks zijn druk bezet leven was hij steeds hulpvaardig en dienstbaar voor iedereen. In moeilijke uren was hij een steun voor de bisschoppen. In gevangenis en concentratiekampen bleef hij altijd opgewekt en behulpzaam: hij kende geen haat, alleen goedheid. Lijden en dood voor de verdediging van het H. Geloof aanvaardde hij rustig uit Gods hand. "Hij heeft zijn leven voor de Kerk geofferd", schreef Kardinaal de Jong bij het vernemen van zijn dood in Dachau.

Op 3 Nov. 1985 werd Pater Titus door de Paus Johannes- Paulus II Zalig verklaard. Ad Jesum per Mariam.

ST. GARABANDAL CENTRUM NEDERLAND
EEN FEIT

Op Maandag 8 November jl ondertekende Wim.Langeveld uit Sassenheim als Voorzitter van het Centrum, ook namens Mej Marianne Windmeijer uit Rijswijk als secretaresse, en haar broer Adry Windmeijer uit Zoetermeer als penningmeester, voor Notaris Dirven uit Sassenheim de officiële papieren voor de Stichting. Waarbij tevens de Stichting werd ingeschreven bij de Kamer van Koophandel in Leiden.

ARTIKEL 1

1. De stichting draagt de naam:

"STICHTING GARABANDAL CENTRUM NEDERLAND"

2. Zij heeft haar zetel in de gemeente Rijswijk. ZH
3. De stichting is opgericht voor onbepaalde tijd.

Doel

ARTIKEL 2

De Stichting heeft ten doel:

1. De Nederlandsche samenleving te informeren aangaande de verschijningen van Maria in San Sébastian de Garabandal in Nrd Spanje (61-65) en de daar gegeven Boodschappen en aangekondigde bovennatuurlijke gebeurtenissen.
2. Om zieke en gezonde pelgrims voor de dag van het "Grote Wonder"¹ met een gecharterde veerboot naar San Sebastian de Garabandal in Noord Spanje te vervoeren en het verblijf van enige dagen aldaar mogelijk te maken. Na het "Grote Wonder" zal de Stichting een besluit nemen of men pelgrimages naar Garabandal zal blijven organiseren, met als hoofdvervoermiddel een veerboot, die in de lente en zomerseizoen zieke en gezonde pelgrims via de havenstad Santander naar Garabandal zal blijven vervoeren.

Verdere artikelen: zie concept notaris
Kan bij de Stichting opgevraagd worden.

Met deze ondertekening gaat de Stichting meer naar buiten optreden.

Mej Marianne Windmeijer die de Secretaresse van de Stichting is, zal als beheerster van het vroegere Garabandal Centrum, video's, boeken en overige informatie verspreiden aangaande Garabandal.

Adres: Garabandal Centrum Nederland.

Postbus 271, 2280 AG Rijswijk Z-H.

Tel 06-20445819. Rek. 4105.89.457 -

Email: maryann@casema.net

www. mediaport /~maryann/garabandal

Wim Langeveld, de voorzitter zet zich vooral in voor het zieken en pelgrimsvervoer naar Garabandal voor de dag van het Grote Wonder en voor de inhoud van de Garabandal Nieuwsbrief

Adres: Wim Langeveld.

Gouverneurlaan 43,

2171 ES Sassenheim

Tel. 0252-214191 Rek. 3572.31.678

Rie v.der Ven Fonds² Rek. 3572.12.959

MOEDER TERESA EN CONCHITA

Tegen het einde van de jaren 70, nam een Engelse Garabandal-aanhanger contact op met Bill Nicholson, directeur van de religieuze programma's voor de BBC in London met de suggestie een televisiefilm te maken over Garabandal. Na het zien van een gefilmd interview met Conchita, uit het begin van de 70-er jaren, was hij dusdanig onder de indruk dat hij goedgegunstig stond tegenover de totstandkoming van de film met als uitgangspunt een interview met Conchita.

Zijn eerste taak was om de instemming van Conchita te verkrijgen. Omdat Joey Lomangino, stichter van de Werkers van O.L.Vrouw van de berg Carmel, een goede vriend van Conchita was, belde Nicholson Joey op en vroeg zijn hulp haar over te halen in te stemmen met het interview. Joey, zich bewust van de mogelijkheid tot verdere verspreiding van de Boodschap, door deze film van de prestigieuze BBC, was enthousiast en stemde er in toe te helpen waar nodig.

Joey legde aan Conchita uit hoe belangrijk deze film zou zijn voor de bekendmaking van de Boodschap. Conchita stond open voor het idee, maar wilde niets ondernemen zonder de toestemming van de Bisschop van Santander, Juan Antonio del Val Gallo.

Bisschop del Val was de vijfde bisschop van Santander sinds de tijd van de verschijningen. Toen hij het diocees

¹ Voor verdere informatie aangaande het begrip "GROTE WONDER" en het verband met de totale samenhang van de bovennatuurlijke gebeurtenissen is S.S. de Garabandal zie bijlage 1.)

² Een fonds voor minder draagkrachtige zieken en pelgrims

overnam in 1971, stond hij open tegen over de gebeurtenissen, iets dat de twee onmiddellijke voorgangers van hem niet hadden. In ieder geval, het klimaat in en rond Santander, door die twee bisschoppen veroorzaakt, eiste dat hij met betrekking tot Garabandal voorzichtig en met diplomatie te werk moest gaan. Toen Conchita dan ook belde om toestemming in de film te mogen optreden, antwoordde hij tactvol: "Wees nederig en gehoorzaam en vertel niet teveel over de eerdere bisschoppen".

Conchita begreep wat de bisschop bedoelde en realiseerde dat hij haar toestemming gaf er mee door te gaan. Zij informeerde Joey. Hij berichtte Bill Nicholson die meteen met de productieplanning begon. In Juni 1980, vloog Nicholson van Londen naar New York om Conchita en Joey te ontmoeten, die eveneens een rol had in de film. Tevens besprak hij met hen het scenario van de film. Tegelijk wilde hij onderzoeken welke plekken geschikt waren voor de verschillende opnamen, achtergronden: de plaatselijke supermarkt; de pizzasalon van Pat, de echtgenoot van Conchita, het strand waar Conchita met haar kinderen naar toe ging; de plek waar Joey zijn zaken doet en het New York Centre.

Hij zocht ook een goede lokatie waar hij het interview met Conchita zou houden, het hoofdthema van de film. Zijn idee was een plek te kiezen waar de horizon van Manhattan te zien was op de achtergrond, dat dan de suggestie zou geven van de wereldwijde omvang van de Boodschappen van Garabandal en de voorspellingen. Als er geen lokatie als zodanig voorhanden was, dichtbij de woonplaats van Conchita, dan zou het interview gehouden worden in haar woning.

In Augustus van 1980, kwam Bill Nicholson terug om met filmen te beginnen. De BBC had in New York City een wisselende ploeg filmmensen klaar staan en zij waren over hun opdracht ingelicht. Mijn rol in dat alles was dat ik de chauffeur van Bill Nicholson zou zijn. Mijn eigen auto was op dat moment 15 jaar oud en misschien niet helemaal betrouwbaar, dus huurden wij een auto om hem te brengen waar hij wilde gaan.

De dag voor het te filmen interview met Conchita, regelde Nicholson een laatste voorbereidende vergadering met haar. Wij kwamen bij haar huis aan en nadat wij de dingen van morgen hadden doorgenomen memoreerde Conchita dat haar vriend, Dr. Jeronimo Dominguez en zijn vrouw Gladys, langs het water in de Bronx woonden en dat mogelijkwijs de horizon van Manhattan te zien was vanuit hun woning en dat daarmee de eigenlijk door Bill Nicholson gezochte lokatie voor het interview gevonden zou zijn. Hij stelde voor te gaan kijken en Conchita en haar vier kinderen stapten met ons in de auto en we gingen op pad.

Toen wij aankwamen werden wij door Gladys begroet en Bill Nicholson bekeek snel deze lokatie. Hij kwam al snel tot de conclusie dat deze lokatie ongeschikt was voor het interview; de sterke wind zou storen in de

microfoons en bovendien was de horizon van Manhattan daarvandaan niet te zien. Er was niets aan de hand. Het interview zou gehouden worden in het huis van Conchita.

Toen wij opstapten om terug te gaan naar Conchita's huis, stelde Gladys voor dat we even langs het klooster van de Missionarissen van Liefdadigheid in de South Bronx zouden gaan om de zusters te vragen te bidden voor het doel van deze film. Nicholson had daar niets op tegen, dus stapten Gladys, Conchita met haar vier kinderen, Bill Nicholson en ik in deze middelgroot bemeten Ford.

Het was maar goed dat de kinderen van Conchita toen erg klein waren.

De South Bronx had één van de hoogste criminaliteit in de stad en het klooster van de Missionarissen van Liefdadigheid bevond zich in een gebied met veel uitgebrande gebouwen. Wij stopten midden voor het gebouw aan de andere kant van de straat. Er stonden een paar onzure bier drinkende types op een bank en ik aarzelde. Uiteindelijk stapte ik uit en voegde mij bij de anderen binnen. Ik kan me nog herinneren, dat toen wij een tijdje binnen waren, een van de zusters naar mij toekwam met de woorden: "Je wagen is nog steeds in

orde".

De zusters waren verheugd Conchita te ontmoeten, die zij al kenden. Zij en haar man, Pat, hadden beiden in de soepkeuken gewerkt, die door het klooster wordt gerund. Tijdens ons gesprek met de zusters werden wij in twee groepen verdeeld. Bill Nicholson en drie van Conchita's kinderen bleven in de vestibule met enkele zusters, terwijl Conchita, haar dochter Miriam, Gladys en ik in een kleine spreekkamer waren met Moeder Overste. Wij waren daar korte tijd, toen de deur van deze spreekkamer, die naar het klooster leidde, geopend werd en tot onze grote verbazing kwam Moeder Teresa

naar ons toe gewandeld. Wij hadden er geen idee van dat zij daar was. Altijd als Moeder Teresa naar New York kwam om de huizen van deze Orde te bezoeken (er zijn er drie) verbleef zij in dit klooster, – waar men meer beschouwend leefde –, maar haar komst werd altijd geheim gehouden om enige ongewilde publiciteit te voorkomen. Het lijkt geen twijfel dat in het klooster het woord verspreid werd, dat Conchita aanwezig was, en dat was de reden van haar verschijning.

Moeder groette ons hartelijk, speciaal Conchita, omdat zij vrienden waren. Moeder vroeg naar de reden van onze komst en Conchita zei dat zij een rol in een film over Garabandal zou hebben. Moeder, met haar sterke gevoel van gehoorzaamheid, als religieuze antwoordde onmiddellijk: "Wat zegt de bisschop [van Santander] ervan". Conchita probeerde het uit te leggen maar had er moeite mee het antwoord van de bisschop duidelijk te maken. Moeder Teresa wekte de indruk een directe, onomwonden persoon te zijn, die de dingen als zwart of wit zag. En omdat het antwoord van de bisschop aan Conchita enigszins ontwijkend was, hoewel Conchita ervan overtuigd was, dat hij zijn toestemming had gegeven, was Moeder Teresa niet overtuigd. Zij zei tegen Conchita: "Je hebt al zo lang gewacht. Misschien moet je nog wat langer wachten". Moeder Overste, die direct achter haar stond, viel haar bij: "Ja, gelast het af, gelast het af!"

Daar staande had ik het vreselijke gevoel dat dit hele mooie project in rook zou opgaan en zei afwerend: "Ja, maar zuster – in mijn verwarring noemde ik Moeder Teresa zuster, hij is eigenlijk niet haar bisschop", dat technisch gesproken waar is omdat Conchita in het diocees van Brooklyn woont, maar Moeder Teresa met haar scherpe intelligentie, kaatste de bal direct terug: "Het gebeurde daar!" Met andere woorden, de verschijningen vonden plaats in het diocees van Santander. Zaak gesloten.. Bill Nicholson, die nog in de vestibule verbleef, was onkundig van wat zich een paar meter verder in die kleine kamer afspeelde.

Er trad een merkbare stilte op en Moeder Teresa zei: "Je moet het de bisschop nog eens vragen". Conchita vroeg: "Wat moet ik hem zeggen?" Moeder antwoordde: "Je vraagt hem of je dit kan doen voor de eer en glorie van God en niet voor enig andere reden". (Conchita had al afgezien van de gebruikelijke beloning voor de rol in deze film). Conchita vroeg Moeder Teresa de woorden voor haar op te schrijven. Er werden een pen en een witte envelop overhandigd aan Moeder, waarop zij de woorden schreef, die Conchita aan de bisschop moest zeggen.

Ons bezoek eindigde en Moeder Teresa nodigde ons uit in de kapel voor enkele momenten bij het Heilige Sacrament, voordat wij zouden vertrekken. Moeder zelf, knielde niet ver van de deur, zonder ondersteuning – de Missionarissen van Liefdadigheid hebben geen kerkbanken in hun kloosterkapellen – met haar blik gericht naar het tabernakel. Zij bleef in die positie geknield, toen wij weggingen en dat was waarschijnlijk ook al zo, toen haar samenspraak met Ons Heer onderbroken werd door ons bezoek.

Wij namen bij de deur afscheid van de andere zusters en liepen naar de auto. Ik slaakte een zucht van verlichting toen ik zag dat die er nog steeds was. Gladys reed met ons mee toen wij terug naar Conchita's huis reden.

Hoewel het al redelijk laat in de middag was en daarom nogal laat in de avond in Spanje, omdat het daar zes uur later was, wilde Conchita toch per se de bisschop bellen. Iemand in de kanselarij nam op en antwoordde dat de bisschop op vakantie was. Men gaf aan Conchita een nummer, waar hij te bereiken zou zijn.

Zij moest de volgende ochtend om 09.00 uur bellen. Dit was het dus. Het filmen zou de volgende dag beginnen, tenzij de bisschop neen zou zeggen. In dat geval zou de film onmiddellijk worden afgezegd. Conchita wilde er niet mee doorgaan als de bisschop niet zijn instemming betuigde. Ofschoon Bill Nicholson wist dat de film afhing van wat de bisschop zou zeggen tegen Conchita, volgde hij toch het geplande schema van de volgende dag. Als de dan geschoten film geschrapt moest worden, dan moest dat dan maar. Ofschoon hij slechts 33 jaar oud was, had hij al meer dan 30 films gemaakt en kende de risico's van het film vak. Hij zou de filmploeg de volgende ochtend om 10.00 uur voor het huis van Conchita ontmoeten.

Nicholson wilde er voor tienem aankomen om er eerder dan de filmploeg te zijn, doch zij stonden al tegenover Conchita's huis geparkeerd, met twee auto's, toen wij arriveerden. De cameraman met de assistant-cameraman en geluidstechnicus in een wagen en de belichtingsman in de andere. Conchita begroette ons bij de deur en we gingen met z'n allen naar binnen.

Onmiddellijk vernamen wij dat zij de bisschop gebeld had, doch zij had hem niet te pakken kunnen krijgen en moest om 4.00 uur s' middags terugbellen. Wij volgden het geplande schema. Zou het allemaal te vergeefs zijn? We zouden moeten wachten om dit te weten te komen.

De ochtendopnamen werden in de plaatselijke supermarkt gemaakt en ook op de weg terug naar Conchita's huis. Het interview was voor die middag gepland. Tegen lunchtijd ging de BBC-ploeg eten in een lokale gelegenheid terwijl Bill Nicholson en ik bij Conchita bleven. Tijdens de lunch vertelde zij ons dat zij 's nachts een droom had. In die droom wandelde zij in een straat met een restaurant. Bij het raam zaten vier mannen, die haar riepen en tegen haar zeiden: "Wij zijn van de BBC om de film op te nemen". Conchita vertelde verder dat toen zij wakker werd, zij naar de voorzijde van het huis liep en uit het raam kijkend twee geparkeerde auto's zag staan, waarin de vier mannen, die zij in haar droom had gezien.

Toen het tijd was voor het interview met Conchita joeg Bill Nicholson iedereen uit de benedenverdieping waar het interview gehouden zou worden. Slechts de filmploeg bleef achter om er zeker van te zijn dat niets zou kunnen afleiden. Om die tijd was Pat Keena thuis van zijn werk en Dr. Dominguez en Gladys waren er ook. Iedereen ging naar een hogere verdieping of elders totdat het filmen voorbij was.

Zo tegen 3.30 uur was het interview klaar. Nicholson was erg tevreden over hoe het allemaal gegaan was. Conchita was in het begin een beetje nerveus, maar toen zij tot bedaren kwam, ontstond een openhartig portret van een Spaanse vrouw, wier leven totaal ondersteboven gegooid was door de gebeurtenissen, die haar en haar drie vriendinnen waren overkomen.

Nu was iedereen beneden, Conchita, Pat, Dr. Dominique en Gladys, Bill Nicholson, de hele filmploeg en ik. Het werd snel genoeg vier uur, het uur van de waarheid. Zou er een film zijn of was al het werk van vandaag vergeefse moeite? We zouden het spoedig vernemen. Conchita pakte de telefoon en draaide het nummer waar bisschop del Val te bereiken was. In haar hand had zij de boodschap van Moeder Teresa. Gladys stond naast haar om het goede of slechte nieuws door te geven. Er werd contact gemaakt en Conchita sprak met de bisschop. "Moeder Teresa vroeg mij U te vragen deze film te maken..." Terwijl Conchita nog met de bisschop sprak kon Gladys al vertellen wat zijn antwoord was. Een brede glimlach speelde rond haar lippen en we wisten dat het voor elkaar was. Wij beheersten onszelf totdat Conchita had opgehangen en toen juichte iedereen luid met de handen in de lucht. Iedereen was verheugd en speciaal Bill Nicholson.

Bisschop del Val had het grootste respect voor Moeder Teresa en nadat Conchita hem de mededeling had voorgelezen, antwoordde hij: "Ja natuurlijk, om die reden kan jij die film laten maken". Hij vroeg aan Conchita of zij hem de geschreven boodschap van Moeder wilde opsturen om hem als een souvenir te bewaren, wat Conchita ook deed.

Dit is het verhaal. Een verhaal met angstige momenten en een gelukkig einde. Je zou kunnen zeggen, dat als wij niet gestopt hadden bij het klooster van de Missionarissen van Liefdadigheid, wij deze twijfel hadden kunnen vermijden. Maar er is meer. Voordat Moeder Teresa New York verliet om terug te gaan naar India of naar haar volgende bestemming, belde zij met Conchita en vertelde haar dat zij gebeden had voor de afloop van deze film. Dat maakt het op zichzelf al waardevol.

In December van 1980, zond de BBC deze film uit in de serie *Everyman*. Het was zo'n succes dat het alle verwachtingen van kijkdichtheid overtrof. Zo'n 3,5 miljoen mensen in Engeland en Ierland keken naar de uitzending en dat was zeer goed te noemen, zeker gezien het late uur, om 10.30 uur 's avonds. Direct na de uitzending werd de BBC overspoeld met telefoontjes voor meer informatie. Enigen die de vroegere films van Bill Nicholson kenden, meenden dat dit zijn beste was tot nu toe. Hij zei zelf dat hij het als bijzonder had ervaren deze film te maken. Vervolgens werd deze film voor de tweede maal uitgezonden in Engeland en voor een derde maal in Ierland en won een prijs in het kader van religieuze programma's door de BBC.

Het markeerde het feit dat voor het eerst de gebeurtenissen in Garabandal aan een grote massa

werden bekend gemaakt door middel van een belangrijk medium en het was een mijlpaal in de verspreiding van de Boodschap van Garabandal in de engels sprekende wereld³.

Als gehoorzame dochter van de Kerk, heeft Moeder Teresa nooit in het openbaar haar geloof in Garabandal beleden voordat de Kerk zelf een standpunt had ingenomen. Persoonlijk geloofde zij. Naast dat zij vriendschap onderhield met Conchita, ontmoette zij ook Mari-Loli in New York en toen zij in Zuid-California herstellende was van een ziekte vroeg zij of Jacinta, een van de andere zieneressen, haar kon komen bezoeken.

Moeder Teresa's geloof in Garabandal, verandert natuurlijk niets aan het standpunt van de Kerk, maar als mensen als Moeder Teresa en de Zalig verklaarde Pater Pio er in geloofden, dan is dat niet zonder betekenis. In feite zijn er vier andere personen, wier processen tot Zaligverklaring in Rome zijn aangeboden, die ook getuigenis gaven van Garabandal: Moeder Esperanza de Jesús (1903-1983), stichteres van de Apostelen van de Goddelijke Barmhartigheid, proces aangebracht in 1988; Marthe Robin (+1981), stichteres van de Foyers de Charité en gestigmatiseerde, proces aangebracht in 1991; Padre Manuel Garcia Nieto (+1974), proces aanhangig gemaakt in 1990; Moeder Marevillas de Jesús (+1974), proces aanhangig gemaakt in 1980 en die inmiddels al 'eerbiedwaardig' is verklaard. Een andere gestigmatiseerde, die mogelijk de meest uitzonderlijke getuigenis over Garabandal gaf, is Symphorose Chopin (1924-1983), met haar proces werd in het diocees van Versailles (Frankrijk) in 1998 begonnen worden⁴.

Uiteindelijk zal Garabandal op zijn eigen verdiensten kunnen bogen als de komende gebeurtenissen, waarop wij allen wachten, in waarheid worden bezegeld. Laten wij intussen God danken voor het opmerkelijke leven en de getuigenis van Moeder Teresa in onze tijden en moge haar geest van liefde en haar dienstbaarheid aan Christus bij de armsten der armen, de Missionarissen van Liefdadigheid blijven inspireren en hun lekenorganisaties over de gehele wereld.

Uit Garabandal- Magazine
Jan.-Mrt. 1998
Vertaald door de heer
R. Robijns uit Den Haag.

³ De film is getiteld: "Garabandal after the Visions" is op videocassette verkrijgbaar via het New York Centrum.

⁴ Garabandal – Apparitions Prophétiques de Mar, door Jacques Serre en Beatrice Caux. Alleen in het Frans verkrijgbaar bij François-Xavier de Guibert, 3 Rue Jean François Gerbillon, 75006 Paris, France

EEN VERRASSENDE REIS NAAR SPANJE (1)

Op 15 Okt. t/m 22 Oktober 1999 maakten vier Nederlandse pelgrims een reis naar Avila, Garabandal en Santander in Spanje. Deze vier pelgrims waren: Mej Ina Windmeijer uit Wenen. Marianne en haar broer Adry Windmeijer. Respectievelijk nicht en neef van tante Ina Windmeijer. En dan mij persoontje Wim Langeveld.

Het voornaamste doel van deze reis was, om een contactpersoon te vinden in de stad Santander met zijn zeehaven die bij de opbouw van het Pelgrimsvervoer naar Garabandal de Stichting zal kunnen helpen om zieke en gezonde pelgrims per veerboot vanuit Nederland naar Santander te vervoeren. En van daaruit met bussen, ambulances en auto's naar Garabandal te rijden voor de dag van het Grote Wonder.

Ik had mij in de geest voorgesteld dat deze persoon het Nederlands en het Spaans beheerst. Schriftelijk en mondeling. En liefst in Santander woont. Santander is namelijk ook de hoofdstad van de gelijknamige provincie en tevens resideert daar de bisschop van het bisdom Santander. En het heeft een terminal voor veerboten. Aan deze terminal meert de veerboot af uit Plymouth in Zuid-Engeland. Voor enige weken hadden Marianne Windmeijer en mijn persoontje een Spaanse vriend bezocht in Nederland die ook het Nederlands goed beheerst en schrijft. Hij zou als tolk meegaan. Maar wegens zijn gezondheid zag hij ervan af. Dit was voor ons een grote teleurstelling. En ik zei tegen Marianne dat ik van de reis afzag, omdat ik het met mijn toeristen-Spaans niet aandurfde de reis voor dit doel te ondernemen.

De volgende dag was het Zaterdag 25 Sept. Ik ging rond half acht naar bakker voor ons dagelijks brood. Daarna even naar de bank om wat geld te pinnen. In de kleine ruimte overkwam mij ineens iets wonderlijks. Van het ene op het andere moment veranderde ik van besluit om toch naar Garabandal te gaan. Zo onverwachts. Dit had ik nog nooit in mijn leven meegemaakt. Was het van de hemel? De tijd zal het leren. In ieder geval, mijn besluit stond vast. Enige minuten later was ik thuis.

Ik had mijn jas uitgetrokken of daar ging de telefoon. Het was 5 voor acht. Het was een Garabandal-vriend uit Sittard.

Hij bedankte mij voor de brief welke ik hem gestuurd had met een bewerkte foto van de Norsun, een veerboot van North Sea Ferries, welke dagelijks op en neer vaart tussen Europoort-Rotterdam en Hull in Midden-Engeland. Deze opname werd gemaakt op 4 Sept jl met mijn z.g. digitale video-

camera, waarmee men ook op de computer foto's mee uit kan printen en bewerken.

Computers zijn hele wonderlijke veelzijdige instrumenten. Men kan een afbeelding in het

geheugen brengen en deze bewerken. In deze bovenstaande foto heb ik O.L. Vr.v.d Berg Karmel ingebracht met haar Goddelijk Kind.

Dan de zin "Haar schip?" Gezien bepaalde gebeurtenissen uit het verleden is het misschien deze veerboot die de "Sterre der Zee" heeft uitgekozen om in de toekomst gezonde en zieke pelgrims naar Nrd. Spanje te brengen voor de dag van het Grote Wonder. Plus het diepzinnige symbool van Christus met het anker, de broden en de vissen met de letter P van Pax, de Vrede van de HEER.

Op deze Garabandal-vriend terug te komen, hij is ervan overtuigd dat deze veerboot door Onze Lieve Vrouw in de toekomst wordt gecharterd.

Ik vertelde hem dat nog geen tien minuten geleden ik van besluit was veranderd om toch naar Garabandal en Santander te gaan. En zijn vroege telefoontje was soort hemelse bevestiging dat deze reis door de hemel gewenst was.

Hij antwoordde mij dat de hemel zo werkt via mensen.

En de komende weken gingen wij ons voorbereiden op deze speciale reis naar Spanje. Wordt vervolgd.

INFORMATIE

Het Garabandal-Centrum in NewYork geeft een Magazine uit, genaamd: "GARABANDAL" Verschijnt 4x per jaar.

Adres: The Workers of Our Lady Lady of Mount Carmel.

P.O. Box 606, Lindenhurst, New-York 11757-0606 U.S.A. Uitstekend!!!

De prijs bedraagt \$17,- per jaar.

Per Mariam ad Jesum